

[Hans Hansen.]

Aar, saa at der kan ydes Laan til Byggearbejder, som afsluttes inden Udgangen af 1942.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er der af Laanefonden af 1940 i alt ydet 152 Laan til et samlet Beløb af 5 658 100 Kr., men som Følge af den i Efteraaret 1940 indtraadte stærke Stigning i Obligationskurserne er der siden 25. Oktober 1940 ikke berigtiget noget Laan. Ved Udgangen af Regnskabsaaret 1940—41 var 46 af de af Laanefonden ydede Laan indfriet, og i indeværende Regnskabsaar er Udviklingen fortsat, saa at der i Efteraaret 1941 kun resterede 12 uopsagte Laan med en samlet Restgæld paa 85 982 Kr., hvilke Laan Bestyrelsen vedtog at opsigte til Indfrielse i December Termin 1941.

Selv om det maa siges, at Loven med det nuværende Kursniveau er uden Betydning, ved man jo ikke, hvornaar der kan ske en saadan Ændring i Obligationskurserne, at det vil have Betydning for Byggeriet, at der er Mulighed for at fremskaffe de dertil fornødne Penge ved Hjælp af kortfristede Prioritetslaan. Derfor kan mit Parti give Tilslutning til Lovens Forlængelse, og jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

Elmquist: At Lovforslaget om en Laanefond for kortfristede Prioritetslaan i sin Tid blev fremsat og vedtaget, skyldtes de lave Obligationskurser, der lagde store Vanskeligheder i Vejen for Byggeriet og for Prioriteringen af Byggeriet. Heldigvis har det vist sig, at dette Forhold har rettet sig senere, saa at der ikke for Tiden er Brug for Loven. Men vi er ganske enige med den højtærede Indenrigsminister i, at Forholdene er saa urolige, at man ikke kan vide noget om, hvorvidt der engang i Fremtiden igen vil blive Brug for en saadan Lov. Mit Parti kan derfor ogsaa tiltræde, at man forlænger Loven, saa at den ligger rede til Brug, hvis man skulde komme til at trænge til den igen, og jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme i det høje Ting.

Axel B. Lange: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag. At den gældende Lov har gjort Nytte, er uden for al Tvivl; det er kun mærkeligt, at Laantagere i saa lille Udstrækning har søgt den Hjælp, som de kunde opnaa gennem Benyttelse af den gældende Lov. Men der er

ingen Tvivl om, at de Laantagere, som har benyttet Loven, har undgaaet betydelige Kurstab. Danmarks Nationalbank og Grundejerne har erklæret, at Lovens Forlængelse ikke er paakrævet, og det kan de paa en vis Maade have Ret i; i den nuværende Situation er der ingen Brug for Loven. Men Byggesocietetet og Laanefondens Bestyrelse anbefaler en Forlængelse, og da man ikke kan vide, om der pludselig vil indtræde en Situation, hvor Laanefonden igen vil kunne gøre Gavn, er det sikkert rigtigt at forlænge Loven. Men Forudsætningen maa være, at den kun kommer til at virke i en saadan Situation, for hvis man under Forhold som de nuværende vil lade Folk tage disse kortfristede Laan, vil de kunne komme ud i en meget stor Risiko. Der vil i den nuværende Situation kun være lidt at vinde og meget at tabe ved at tage de kortfristede Laan.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Lannung: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde den foreslaaede Forlængelse, som vi i sig selv finder særdeles velbegrunder. Jeg vilde imidlertid have foretrukket en Forlængelse for flere Aar i Stedet for eet. Loven er jo ment som en Art Ambulance, hvor den normale Finansierings Kurser svigter, og det er vigtigt, at Fonden i saa Tilfælde er beredt til umiddelbart at genoptage sin Virksomhed, uden at det er nødvendigt først at skaffe ny Lovhjemmel. Dette Synspunkt er da ogsaa anført saavel af Fondens Bestyrelse i dens Udtalelse som af den højtærede Indenrigsminister ved Forelæggelsen her i Tinget. Men hvorfor saa egentlig nøjes med en saa kort Forlængelse som den, der her er Spørgsmaal om? Der er dog ingen, som for Alvor kan tro, at det Hensyn, jeg her har anført, ikke vil have Gyldighed ogsaa ud over 1942. Man kunde lige saa godt, forekommer det os, med det samme have sikret sig at have denne Lovgivning til Raadighed for et længere Tidsrum.

Jeg skal tilføje, at jeg ved tidligere Lejligheder i Tilknytning til Spørgsmaalet om Byggeriets Finansiering har bedt den højtærede Indenrigsminister om ogsaa at interessere sig for en Lettelse af den Del af Finansieringen, der ligger over de offentlige Laan, og hvor man i Almindelighed maa klare sig med uforholdsmæssig dyre private Panteobligationer med en effektiv Rente paa ofte 8—10 pCt. Jeg har henstillet, at en Lettelse skete gennem et Institut